

MALE NOVICE.

Izvajajo vsak torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne. — Posamezne številke 20 v. — Po pošti se list ne pošilja.

Centralizem in federalizem.

„Mariborski Delavec“ je pograbil odstavek iz Straže, kjer se je dr. Krek v zasebnem razgovoru pred svojo smrtjo izjavil za centralistično vladavino jugoslovanske države. V zvezi s tem odstavkom prične govoriti o Protiću, Laginju, Korošcu, Trifkovičem, ministrski krizi in sploh o vseh aktualnih vprašanjih sedanje dobe. Spomin na dr. Kreka se gotovo ne služi, ako se njegove slučajnostne besede tako izrabljajo za naše sedanje razmere. Takrat smo imeli pred sabo nekaj čisto drugega: porodila se je majniška deklaracija, ki je zahtevala združitev vseh avstro-ogrskih Slovanov v eno celoto. Pravzaprav je ta deklaracija veljala samo za Jugoslovane zastopane v dunajskem državnem zboru, kajti hrvaška koalicija, katere voditelj je bil Svetozar Pribičević in ki je predstavljala večino prebivalstva hrvaške banovine, se zanjo ni izjavila. Na Hrvaškem so bili takrat samo posamezni politiki, predvsem taki, ki so stali v VLS. Podobne razmere so bile v Bosni. Na kraljestvo Srbsko pa sploh nikdo ni mislil in o njem si večina avstrijskih Jugoslovancev ni predstavljala ničesar.

Bilo je torej teoretično vprašanje: ali se naj v slučaju da Avstrija razpade, ustanove različne jugoslovanske države: ena na podlagi deklaracije, druga na podlagi hrvaškega državnega prava, tretja na podlagi ustave kraljestva srbskega itd., a potem bi se te države strnile v skupno državno zvezo, ali pa naj se takoj osnuje skupna država. Dr. Krek je v dalekovidnosti bil takoj za drugi načrt, za skupno državo. Veliko pozneje in z velikim cincanjem se je za tak centralizem izrekel tudi Pribičević in drugi gospodje njegove struje. Takratne Krekove besede torej ne morejo veljati o notranji ureditvi naše države, šlo je samo za vprašanje, če eno državo ali zvezo držav.

Dandanes med Slovenci federalistov ni. K večjemu bi se dobil kje kakšen prikrit nemškutar, ki bi rad slepil ljudstvo s pretvezo, da bi bilo bolje, ako se ustanovi samostojna Slovenija v zvezi z drugimi jugoslovanskimi kraji. Na Hrvaškem so federalisti Radičevci in menda tudi bivši Frankovci, ki so vstopili v Radičevo stranko, a so sami na sebi samo protidržaven element. K temu bi prišteli še nekatere Srbe iz Vojvodine in Bosne. Drugih federalistov hvalabogu nimamo, kvečjemu če bi prišteli k njim našo „Samostojno“ radi njenega pajdašenja se z Radičevci. Za jedinstveno državo smo vsi, tudi če se ne ogrevamo za gospode kakor so Poljak, Lukovič in Peleš, katerim je bila celo majniška deklaracija pred letom velik bavbav. Menda je bolj unijonističen, kdor zahteva velik koncentracijski kabinet, v katerem bi bile zastopane vse važnejše stranke in ki bi zamogel rešiti vse velike in pereče državne naloge, kakor pa, kdor hoče sezidati vlado na trhli podlagi slučajne in slabotne večine, vse druge stranke pa pognati v opozicijo. Z Narodnim klubom se je pogajala tudi „demokratska zajednica“ in bila vsa vesela, ko je mislila, da se ji je dogovor posrečil. Sedaj je, kakor so poročali demokratski listi, Trifkovič sklenil z Narodnim

klubom dogovor na oni podlagi, na kateri se je preje dogovorila zajednica. Kako bi torej to bilo slabo, kar je popreje bilo dobro, dokler so delali demokratje. Jedinstveno državo hočemo vsi, Slovenska Ljudska Stranka je stala na tem stališču, ko je velik del sedanje demokratske zajednice še plaval v različnih vodah in če smo mnenja, da se iz tega jedinstva ne smejo izključiti srbski radikaleci, ki predstavljajo vendar jedro srbskega naroda, je to samoobsebi razumljivo in temeljna potreba takega jedinstva.

Nekaj o rdeči barvi v Mariboru.

Dr. Kodermann in njegovi JDS sodrugi, ki gledajo Maribor in okolico le izza naprednih plank, so mnenja, Maribor razsvitlja, JDS-lice, Delavec nam očita, da zagrinjamo ta tako težko po dr. Žerjavu (?) priborjeni — naš Maribor v klerikalno črni plašč. Oglasil se je še tretji, g. minister Nachtigal, ki zahteva za Maribor rdečo barvo s svojim klicem: „Marburg ist rot in bleibt rot!“ Tako torej: bela, črna in rdeča barva, to vendar ne gre, je preveč kontrastno. No, pa bela in črna barva ste si v Mariboru itak vedno v laseh, obe pa bi rad prebarval in prelakeral g. socijaldemokratsko nemčurski minister Nachtigal, njegov tajnik Fleiss in gotovo tudi sam načelnik delavnice južne železnice. Tem trem ljubiteljem rdeče barve v Mariboru se je pridružil s svojim strokovnjaškim mnenjem o „rot“ tudi prof. Favai. Vendar moramo javnost obvestiti, da ta rdeča barva v Mariboru in okolici je začela zadnji čas precej bledeti, kakor sta to jasno dokazala shoda rdečkarjev v Kamnici in Lajterspergu. Sam g. minister Nachtigal je podpisal odredbo, naj se nalepijo po mariborskih vogalih in drevorednih kostanjih lepaki rdeče barve, ki so trobili in grmeli po mariborski okolici o velikem, zadnjenedeljskem shodu rdečkarjskega kopita v Lajterspergu in Kamnici. Vendar ves ta grom in rdeči lepaki o teh shodih so bili takorekoč zaman, ker shodov se je udeležilo le par nevednežev in nemčurjev, katere bi pa vse skupaj lahko sešteli na prstih obeh rok. Sedaj pa pride iz Ljubljane socijaldemokratski „Naprej“ in laže v svet z dolgim poročilom o sijajno uspelih shodih rdečkarjev v Kamnici in v Lajterspergu. Da, Naprej je prekrstil ta invalidna shoda stranke socijalistov v ljudska zborovanja. No, gospodje na rdečih stolicah, mi vam pustimo in privoščimo veselje nad tem izmišljeno lažnjivim poročilom. Ako ste prepričani, da boste navdušili svoje pristaše z očitno lažjo, pomnite: Laž ima kratke noge! Ako boste sklicali in zbornali še več shodov po muštru v Kamnici in Lajterspergu, potem pač Maribor in okolica ne bosta „rot“. Slovensko zavedno delavstvo v Mariboru je namreč družega mnenja kot minister Nachtigal in njegovi rdeči kolegi, namreč: arburg war nie rot und wird nie rot werden! (Oprostite, da se poslužimo ministrsko uradnega jezika iz parlamenta delavnice južne železnice). Toliko smo napisali o bledeči rdeči barvi v in krog Maribora, da nam ne bi

kdo podtaknil, da se strinjamo s socijaldemokraško izjavo.

Ugrabljene Sabinke.

Dosedanje izkušnje kažejo, da je imel ravnatelj Nučič pri sestavljanju ensembela dober okus in zdrav preudarek. Ozirati se je moral na skromna denarna sredstva in vsled tega je zamogel nastaviti le majhno število starih igralcev. Angažiral ni slavnih gledalištev, ki bi veljale veliko, a bile porabne le za nekatere vloge, angažiral je igralce in igralke, ki so porabni za razne vloge in izvrše svojo nalogo dobro. Dobro skupno igranje in skrbna režija povzroči isti učinek, kakor bi bil, ako bi nastopila v glavni vlogi umetniška moč široke slave. Bukšekova, Bratina, Dragutinovičeva so jako dobre moči, ki izpolnijo v polni meri svojo nalogo in so rabne za razne vloge. Poleg tega sodelujejo mlajši igralci in začetniki iz dramatične šole. Tudi tukaj se je pokazalo, da zna Nučič dobro poiskati mlade talente.

„Ugrabljene Sabinke“ je šaloigra, ki tvori koncesijo onemu občinstvu, ki hoče po suhoparnškem delu nekaj razvedrila in smeha. Nedolžne zabave in razposajenega smeha je imel obiskovalec gledališča dovolj. Postave in značaji so navadni, kakor se najdejo često v nemškem slovstvu: pedantični, solidni profesor, ki je pa doma pod strogim poveljem svoje gospe, gledališki ravnatelj, načelnik mazaške potne družbe, sin tašča in soproga, razposajena in navihrana mladenka, zvesta stara služkinja itd. Toda snov se razvija na lahek, prijeten način, da vzbuja neprestano neprostovoljen smeh. Bratina in Razberger sta imela glavni vloge in zadela sta jako dobro. Igranje je bilo precej neenakomerno. V začetku je izgledalo, da bo satira na družabne razmere, nadaljevalo se je kot šaloigra in končalo kot burka. Zlasti po intermeccu z elektriko, ki je odgovedala in si je bilo treba pomagati s svečami, je šlo kot v kinematografu. Toda občinstvo je sledilo z zanimanjem celemu razvoju in ni čisto nič opazilo tega stopnjevanja. Hotelo je očitno smeha in tega se je navžilo na lastni račun dovolj. Bukšekova je, kakor vedno, zelo dobro izpolnila svojo, četudi ne posebno veliko vlogo. Dragutinovičeva je bila popolnoma na mestu. Vauhnik je dobil topot veliko hvaležnejšo vlogo, katero je igral s popolnim razumevanjem. Izmed najmlajših moči sta se občinstvu priljubili Podgorska in Petkova, razposajeno dekle in stara, zvesta služkinja sta mnogo pripomogli k dobri volji gledalcev. Na nekatere manjše nedostatke bo opozoril režiser, sklenjeno skupno igranje da pa šele dolgotrajna vaja v gledališču. — Ugrabljene Sabinke bodo najbrže še nekajkrat napolnile blagajno, če ni naše občinstvo v resnici tako indolentno, da mu je ljubše pol litra vina v zaduli gostilni, kakor pa dovtipna zabava in nedolžni smeh pri „Ugrabljenih Sabinah“.

Politične in svetovne vesti.

Poverjenik za sestavo novega kabineta, dr. Pavlovič je prejel odgovor opozicijskih strank, da nočejo vstopiti v novi kabinet.

Opozicija je predložila Pavloviču svoj predlog, da sprejme njegovo kandidaturo le tedaj, ako sestavi Pavlovič vladu z istimi ministrskimi imeni kot Trifkovič. Le Marko Trifkovič bi prevzel mesto ministrskega podpredsednika.

Dr. Korošec je poročal v Zagrebu pristašem Ljudske stranke o političnem položaju v Beogradu, njegovi krizi in o možnosti rešitve krize. Glede beogradske politike je razložil tudi stališče Jugoslovanskega kabineta, ki zahteva koncentracijsko vladu in

nove državnozbornske volitve, da bo enkrat rešena kriza.

V Bologni na Italijanskem je glasovalo 48.000 socialistov za takozvani maksimalni program, ki zahteva nasilno ustanovitev proletarske diktature delavskih in vojaških svetov, da se udejevijo tem potom komunistično gospodarstvo na Italijanskem.

Italijani prevažajo velike vojaške transporte iz Trsta proti Reki.

Boljševiška vlada je zapustila v Budimpešti neznosno bedo in druginjo, kakor je razvidno iz naslednjih cen: Kila bele moke stane 20 kron, kila govedine stane 80 kron, teletine 70, svinjine 85 kron; nepitana gos 1200, pitana 2000 kron; par piščancev 120 kron. Masti in špeha ni. Kila salami stane 300 do 400 kron; šunke 700 kron, soli 20 kron. Ljudje se preživljajo s sočivjem, ki je tudi drago: kilogram paradiznikov 5, zelene paprike 1 krono; mala melona stane 4 krone; kg suhih češpelj 25, jabolki in hrušk 15 kron. Liter slabega piva stane 5, vina 30 kron. Premoga ni; kurijo le z drvami. Red v Budimpešti vzdržujejo rumunski vojaki z največjo strogoostjo. Delo v tvornicah počiva, ker ni premoga in ker so Rumuni odpeljali veliko strojev. Beračev kar nergoli med njimi so nekateri uradniki in častniki. Ljudje se izseljujejo. Trdno je vse prepričano, da, če bi Rumuni Budimpešto zapustili, izbruhne precej bolj šerizem in revolucija.

Nove volitve na Francoskem so določene za 16. novembra. Narodna skupščina za volitev predsednika se sestane 2. februarja 1920.

Odpislanstvu vojakov je izjavil ministrski predsednik Clemenceau, da se bo potegnil po volitvah iz javnega življenja in ne bo nikjer več nastopil kot kandidat.

Po Spaniji se govori, da bodo Spanci po ratifikaciji miru pogurali monarhijo in proglasili ljudovladu.

Rumunija je prejela iz Pariza ultimatum glede izpraznitve Madžarske. Ententa bo blokirala Rumunijo, ako ne umakne svojih čet za demarkacijsko črto. Zavezniške ladje že baje blokirajo Konstanco.

Cehoslovaška je izvozila v Jugoslavijo železnine za 240.000 čehoslovaških kron. Kovine za 135.000 K, poljedelskih strojev za 491.000 K.

Razne novice.

Državni poslanec dr. Hohnjec se je vrnil v Maribor. Te dni pričakujemo tudi vrnitev našega voditelja dr. Korošca, ki se mudi v Ljubljani. Sredi prihodnjega tedna se bo vršil v Mariboru sestanek zaupnikov naše stranke za mariborsko okrožje in tudi shod mariborskih pristašev SLS. Opozarjamo somišljenike, da bomo v naših listih objavili, kedaj se bo vršilo zborovanje.

Gospod Pfeifer, poglejte, kako se uraduje na magistratu! Pravite, da je uradovanje od 2. januarja slovensko. Potemtakem ne veste, kaj delajo vaši uradniki. Da se zunanje uradovanje s strankami vrši v nemškem jeziku, zato je dokazov obilo in lahko priča vsakdo, kdor ima posla z Vašimi uradniki. „Slovenski Narod“ in „Nova doba“ sta Vam dokazala, da Vaš magistrat celo slovenskemu uradu dopisuje v nemškem jeziku. Jaz Vam pa lahko dokazem, da Vaši uradniki tudi v notranjih poslih uradujejo v nemškem jeziku. Prejšnji teden sem bil na magistratu radi delavske knjižnice. Poprej sem bil pri vojakih, na Koroškem sem bil ranjen, prišel sem iz bolnišnice in sedaj se mi mudi, da si poiščem dela. Izgubil sem pa s pohajanjem na Vaš magistrat cel teden. Treba ni bilo drugega, ko Vašega podpisa, dotični uradnik je govo-

ri seveda samo nemški in mi rekel, naj pridem drugič, ker samo radi mene ne bo iskal Vašega podpisa. Ne samo, da so z menoj govorili samo nemški, tudi zapisnik je delal v nemškem jeziku. Jaz sem moral celo tolmačiti, za Slovence, ki niso znali nemščine in v moji navzočnosti je dotični uradnik slovensko ime Jarenina, ki se je nahajalo na vojaškem dokumentu, ponaredil v Jahring in tako tudi zapisal. To se je godilo pred mano, videl sem na lastne oči in lahko vsak čas prisežem. Poglejte Vi sami v ekshibit in prepričali se boste, da govorim resnico!

Alojz Slapernik.

Politična maščevalnost JDS demokratov. Kako daleč sega maščevanja željnost demokratičnih JDS arjev, nam kaže slučaj g. Franjo Pirca. Iz krogov dr. Pfeiferjevega konsorcija Kralikove tiskarne so ga ovadili na vojaško oblast, da se politično udejstvuje in da je on kot bivši član slovenskega konsorcija za nakup Kralikove tiskarne v zvezi z našimi kritikami o dr. Pfeiferjevem „delovanju“ in Kralikove tiskarne. Gosp. Pirca silijo sedaj v vojaško službovanje in mu niti ne dovolijo za čas dopusta nositi civilno obleko. O tem za osebno svobodo v Jugoslaviji značilnem slučaju nam je za prihodnjič obljubljeno zanimivo poročilo. Za danes apeliramo na slovenske rodbine, da g. Pirc nujno potrebuje meblovano sobo, ker ga sicer vojaška oblast brezobzirno vrže na cesto. In to veselje jim ne bi radi privoščili.

Nesimpatična odredba. Tržno nadzorstvo je postavilo mesarske stojnice tik ob bogoslovsko hišo. Promet po tlaku ob cerkvi sv. Alojzija je tako skoro popolnoma zaprt. Kosci mesa, kosti, parklji in drugi neljubi odpadki živine ležijo na tlaku, po katerem hodi občinstvo. Upamo, da bo tržni nadzornik to nepraktično odredbo prihodnjič spremenil in postavil stojnice zopet nazaj na staro mesto.

Kokoschinekova jajca. Trgovec z manufakturo velenemec Kokoschinegg je nameraval spraviti en vagon jajc v Nemško Avstrijo. Magistrat ga je kaznoval za 10.000 K. Pozneje pa se je nekemu Slovencu vendar posrečilo oteti Kokoschinegga nesreče. Ali je to res? Prosimo in zahtevamo od magistrata pojasnila.

Trgovec Tischler spuščen na svobodo. Znani nemški trgovec Tischler je bil zasačen pri velikem tihotapstvu. Zaprli so ga. A te dni je bil s svojimi sodrugi vred izpuščen. Kaznovan je za ogromno svoto — — — 3000 K. Sedaj se lahko v pest smeje, da je napravil tako dober kšeft. Tudi v tem slučaju zahtevamo od oblasti pojasnila.

Nepoboljšljiv ključavničar. Ključavničarski mojster Schell na Koroški cesti je kljub našemu opominu ostal še vedno nepoboljšljiv. Njegovi vajenci, katere surovo pretepa, morajo trdo delati od 7.—12. ure ter od 1. do pol 7. ure zvečer. Delati morajo tudi ob nedeljah od pol 8. do 11. ure. Možakar še tudi do danes ni odpravil svojega nemškega napisa na hiši in tudi na dvorišču, menda še vedno upa, da bo Maribor prišel pod — Nemško Avstrijo!

Mariborski trg je bil danes splošno slabše obiskan kot prejšnje sobote. Edino špeharjev je bilo

več (23). Pripeljali so nad 80 svinj. Bile so večinoma spelinate svinje z izredno debelimi špehom. Prodajali so ga po 40 K 1 kg. Slabejši špeh je bil tudi dražji kot zadnjič: 30 do 36 K. Meso so prodajali po 16 do 18 K. Svinje so bile večinoma po ljubljanskem veletržcu Predoviču pripeljane iz Slavonije. Speha domačih svinj letos sploh ne bo, ker so po Dravskem polju in Slov. goricah poginile vsled rdečice in kuge skoro celovico vseh svinj. Mnogi kmetje še za svoje domače potrebe ne bodo imeli mesa in zabele. Krompirja je bilo tokrat prav malo. Saj ni čuda, da ga ni. Kmet proda na domu krompir dražje kot v Mariboru in ni mu treba prestatl sekatur mariborskih magistratovcev. Mi smo že opetovano kritizirali Makar-Pfeiferjevo gospodarsko in tržno politiko. Dokler bodo magistratovci z nepotrebnimi sekaturami vabili (?!) kmeta v mesto, bo trg prazen. Cene krompirju in drugim živilom bodo same šle navzdol, če bo na trgu svoboden razvoj cen in svobeden dovoz. Magistratovci naj raje izdajo svojim varnostnim organom strožje povelje, da bodo tihotapce in verižnike posadili v špekhamro. Ti ljudje namreč pokupijo krompir, že na potu v mesto in ga spravljajo preko meje. Če pa kmet proda na trgu merico krompirja za 50 ali eno krono dražje, kot sta določila Makar in Pfeifer, pač ni treba, da bi se ga radi tega moralo goniti na magistrat in ga kaznovati. Pomnite, da tak kmet ni tako zabit, da bo drugokrat zopet pripeljal kaj živil na trg. — Zelja je bilo na trgu 8 vozov, večinoma same lepe, trde, težke glave. Cena glavi 1 do 2 kroni. — Perutnine je bilo manj kot zadnjič. Cenilo se je na 500 do 600 komadov. Cene zopet nekoliko višje. — Bučno olje je ostalo pri stari ceni 36 K liter. — Tudi bela repa je že na trgu 1 komad 20 do 60 vinarjev. — Jabolke so po 2 do 4 K 1 kg. — Tržni poročevalec „Malih novic“.

Sladkor, kje si? Mariborska Slovenka nam piše: Danes je že 11. oktobra in po celem Mariboru ni dobiti sladkorja. Na hrani imam 4 dijake, katerim moram zjutraj dajati grenko čorbo, ker nimam sladkorja. Evo vam samo dva slučaja, ki osvetljujejo dovolj, da zadene krivda le mestni magistrat, ako ne dobimo sladkorja. Znani mariborski Macedonec, ki izdeluje nepotrebne sladkorčke-kandite, je dobil meseca septembra 44 meterskih stotov sladkorja za izdelovanje nepotrebnih kanditov. Znani Miroslav Planinšek, tovarnar za izdelovanje kanditov na vogalu Schwarz- in Webergasse je dobil meseca septembra istotako 44 meterskih stotov sladkorja in sicer meterski stot po 9 K. Toda ta možakar te ogromne množine ni mogel vporabiti v svoji tovarni, ampak ga je prodal verižnikom kilogram po 17 K. Res čudno je, da taki ljudje dobivajo za izdelovanje ropotij toliko sladkorja, a revnejšim slojem se ga pa da samo toliko, da ga smejo vsak dan le gledati, da ne pozabijo, kakšno barvo in okus ima sladkor. — Mestnemu magistratu na znanja, brez komentarja!

Sladkor. Za mesec oktober se bo izdalo na vsako osebo tričetrt kg sladkorja in sicer po ceni 12 K za kilogram.

Mariborskemu ženskemu društvu potrjujemo prejem dopisa z opombo, da istega, ker je namenjen le za uredništvo in ne za javnost, ne bomo objavili. Odobravamo pa smoter dopisa, ki bi se pa dosegel le tedaj, ako bi vsa uredništva resno stremila za tem, da se namen uresniči. Kar nas zadeva, smo radevolje priprav-

ljeni ogniti se osebnostnema boju, ako vam tudi nasprotniki sledijo na to pot.

Repertoire Slov. mest. gledališča. V ponedeljek. zaprto. V torek: „Ugrabljene Sabinke“ abon. A-4.

Gledališke vesti. V torek se uprizorijo „Ugrabljene Sabinke“ na abonnement A-4. Premijera te igre je popolnoma uspela, kajti kdor je bil poprej še na smrt žalosten, se je moral smejati, ali se je hotel ali ne. V četrtek je ob 15. uri (3. pop.) dijaška predstavaigre „Tugomer“, ob zelo znižanih cenah, tako, da se je marajo udeležiti vse mestne in okoliške šole. Tem potem se prosijo vsa ravnateljstva in vodstva naših šol da se zavzamejo za to šolsko predstavo, da se da s tem tudi mladini možnost spoznati Jurčičevo narodno dramo „Tugomer“. Ker se v vseh večjih mestih precejajo od gledaliških vodstev dijaške predstave se je odločilo tudi naše ravnateljstvo, nuditi tudi našim najmlajšim obiskovalcem redne predstave v proevit narodne umetnosti in narodnega vseobčega blagra. Radi posebno znižanih cen vstopnic, je mogoče tudi najrevnejšim otrokom videti in spoznati Tugomerja. Omenimo še, da se v8ši v kratkem koncert našega priznanega Josipa Rjaveca, opernega pevca križem. hrv. opere v Zagrebu.

Delavci se takoj sprejme v tovarni Herman Berg. 237

Poštena zdrava in močna kmet-ska deklica v starosti 20 let, bi se rada šla kuhat učiti v kako večjo gostilno ali hotel v Mariboru. Naslov v upravi lista. 245

Dva pisalna stroja kupi Mariborska eskomptna banka. 236

Cevi za studence se prodajo Fabriksgasse 13, Maribor. 238

Dijaki višjih razredov se sprejmejo na stanovanje in hrano pri pošteni družini. Antončič Franc, Fraustaudenerstr. 5, Pobrežje pri Mariboru, v lastni hiši. 239

Perilo za snažonje sprejme po najnižjih cenah Marija Ritonja, Maribor, Tegetthoffova ulica 6, na vrtu. 238

Slovenci širite naše liste!

Prostovoljno gasilno društvo v Pekrah

priredi

v nedeljo, dne 12 oktobra ob 14. uri popoldne

vinsko trgatav

v gostilni pri „Solncu“ F. Bibič v Pekrah.

Godba gasilnega društva.

Vstop 2 K.

Oznanila Union-Propagande, Maribor, Gosp. ul. 25.

Barva **Kemično** čisti

vsakovrstno blago.

1695—488—208

obleke

Pere in svetlolika

ovratnike, zapestnice in srajce.

Tovarna JOS. REICH,

MARIBOR, Gosposka ulica št. 38.

Poštna naročila se izvršujejo točno.

I. mariborski parnopralniški in svetlolikalniški zavod

Centrala: Franc Jožefova cesta št. 9.

Prejemnica: Vetrinjska ulica št. 16.

Specijaliteta!

Ovratniki . . . 1 K in 1 K 10 v/in.
Zapestnice 1 K 20 v/in.

Naznanjam cenj. občinstvu da sem prevzel s 6. oktobrom t. l. od gospoda Florjana Strohmeier zgoraj omenjeni pralniški zavod.

Potrudil se bodem, da postrežem cenjene odjemalce točno, solidno in po ceni

Za obilen obisk se priporoča

Anton Žiberna.